

[Steffensen.]

livet, som bliver beskyttet, har måske en fordel, men de store erhverv, som har en stor eksport, bliver negativt toldbeskyttet. Danmark er vel nok det land, i alt fald et af de lande i verden, der har den i forhold til befolkningstallet største udenrigshandel og navnlig et land, som har en meget ensidig produktion — jeg tænker her på den forædlede landbrugsproduktion, der som det blev nævnt herfra udgør vistnok 63 pct. —, og derfor er vi så vanskeligt stillet, når denne produktion faktisk bliver negativt beskyttet. Da Danmark er således stillet, tror jeg vi skal gå foran og arbejde for at få toldsatserne bragt ned, få handelen gjort fri og derved bidrage til det internationale samarbejde og den frie samhandel. Der er en meget fremtrædende mand i Sverige, direktør Albin Johansson, direktør for det kooperative forbund i Sverige, som fornylig har udtalt i et foredrag, at de nordiske lande skulle fjerne deres toldmure, deres afspærring indbyrdes for at vise det gode eksempel; det ville blive til fordel for de nordiske lande. Heri er jeg enig. Vi taler så meget om det nordiske samarbejde, men her er et felt, hvor vi kan yde vort bidrag til et friere samarbejde i Norden. Der er mange i udlandet, der vanskeligt kan forstå, hvorfor vi, når vi her i Danmark har det, vi kalder et liberalt flertal i rigsdagen, ikke går videre med liberaliseringen, men jeg vil håbe, at vi må gå videre i fremtiden til gavn for dansk erhvervslivs konkurrenceevne og for danske forhold i det hele taget. Jeg kan som sagt give tilslutning til undertegnelse af denne protokol og selvfølgelig også til lovforslaget om ændring i toldloven.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Jeg vil gerne takke for den tilslutning, de to forslag har fået under den nu stedfundne forhandling. Jeg tror ikke, der er stor uoverensstemmelse tilstede i bedømmelsen af, hvad der er opnået under disse toldforhandlinger. Det er fra alle sider erkendt, at man havde ønsket at nå betydelig videre, og at det resultat, som her er fremkommet, på sin vis er en skuffelse. Men det er jo ikke noget, man efter min mening med rette vil kunne bebrejde den delegation, som har forhandlet om disse spørgsmål i England. Den har gjort sig alle de anstrengelser, den overhovedet var i stand til, for at nå videre, end tilfældet har været, således som jeg sagde det i min forelæggelsestale. Dels var der jo den svaghed for os under forhandlingerne, at vi med de lave toldsatser, vi har, ikke var i stand til at tilbyde vidtgå-

ende toldindrømmelser til gengæld for, hvad vi ønskede at opnå, men måske er hovedårsagen ikke så meget at finde heri som i de højprotektionistiske landes uvilje mod at nedsætte deres toldsatser indbyrdes, og jeg kan give den socialdemokratiske ordfører fuldstændig ret i, at det har vist sig, at håbet om, at bindingerne kunne være tilstrækkelig begrundelse for en nedsættelse af disse landes høje toldsatser, ikke er gået i opfyldelse. Men selvom man altså kunne have ønsket, at man var nået til større resultater, synes jeg dog, vi bør holde fast i vor erindring, at det, der er opnået, alligevel betyder et skridt fremad i retning af friere handels-samkvem landene imellem. Der er dog sket det gennem de førte toldforhandlinger, at en ikke ringe del, en betydelig del af toldsatserne nu er blevet bundet for et længere tidsrum, og at der også gennem de mestbegunstigelsesregler, der findes i disse overenskomster, er sikret en ikke uvæsentlig formindskelse i forskelsbehandlingen. Men det forandrer ikke, at jeg er enig med de ordførere, der har sagt, at man kunne have håbet at nå mere.

Til det ærede medlem hr. H. K. Sørensen, hvis tale jeg iøvrigt kan give tilslutning, vil jeg gerne sige, at det, der foreligger om den ulyksalige lov om osten i Amerika, er, at kongressen har truffet denne beslutning i skarp modsætning til, hvad den amerikanske regering og den amerikanske administration ønskede, men at der, efter at forslaget er blevet vedtaget, er blevet rejst en ikke ubetydelig opinion imod beslutningen, en opinion, som — det er mit indtryk — har fundet stigende tilslutning i betydelige amerikanske kredse og også har vundet frem i de landbrugskredse, som mange sikkert oprindeligt regnede med stod bag ved osterforbudet. Under alle omstændigheder skal vi naturligvis fortsætte vore bestræbelser for at få denne bestemmelse ophævet, og såvel administrationens og regeringens stilling som den kendsgerning, at en virkelig stærk offentlig mening om spørgsmålet efterhånden gør sig gældende i Amerika, skulle dog kunne give os et vist håb om, at vi en dag når et resultat på dette område.

Fra forskellige taleres side — jeg tror, det gælder det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) og det ærede medlem hr. Steffensen — har der været gjort et vist tilløb til at få en almindelig tolddiskussion i gang om beskyttelse eller frihandel. Jeg vil ikke følge medlemmerne ind i den gade, som de inviterer mig til at gå ind i, for jeg tror ikke, det er til megen nytte, i særdeleshed da ikke med dette lovforslag som udgangspunkt, at op-